

Fru Sigrid Persson ägde också denna hjärtats adel, som får andra att tro på godhetens makt.

Hon var äkta landskronit, född här den 14 november 1892 och dotter till fabrikören J.P. Andersson och hans maka Petronella, f. Olsson. År 1915 blev hon i äktenskap förenad med skeppsredaren Harry Persson. Den jordiska lyckan blomstrade för henne i hemmet, där maken, sönerna, barnbarnen och vännerna enades om att hon var enastående, vilket hon själv ivrigt bestred. Hon bevarade genom åren en beständig ungdom, ett levande sinne. Glad, vänsäll, humoristisk gjorde hon livet lättare för andra.

Sigrid Persson engagerade sig tidigt inom lottarörelsen, i vilken hon under många år gjorde en aktiv insats. Hon deltog också med ett helhjärtat intresse i Landskrona församlingskyrkoförenings verksamhet, så länge hennes krafter räckte till. Ja, just helhjärtat, ty hon ägde en levande förbindelse med denna helgedom, i vilken hon med tacksamhet och glädje firade gudstjänst.

Med tappert tålamod bar hon det svåra lidande, som skulle ända hennes liv, just när våren börjat spela sin ljusa och hoppfulla melodi. In i det sista ingöt hon hos de sina hopp och förtröstan. Den 2 maj blev hennes dödsdag.

Vid minnet av Sigrid Persson komma Thomas Carlyles ord i tankarna:
"En god människas gärningar likna en källåder, som flyter sin väg fram under jordytan och skänker marken grönska; den flyter lugnt och stilla och förenar sig med andra, större och mindre vattenflöden - en dag skola de tillsammans framspringa i dagen som en osynlig, outtömlig, livgivande källa".